

[Aksel Larsen.]

Arbejdsgiverforeningen og derved udsætte sig for at blive konfliktberørt. Jeg haaber, at man efter de Erfaringer, man nu har haft, alvorligt vil overveje dette Spørgsmaal og vil forstaa at faa en fornuftig Ordning. For ikke at blive misforstaaet vil jeg sige, at jeg mener ikke, Typograferne skal gaa med guldtresset Kasket og Sabel ved Siden, hvis Staten overtager Trykningen, men jeg tror, det er rigtigst, at et Statstrykkeri overtager dette Arbejde.

I øvrigt tyder det paa meget lidt Fantasi hos Regeringen, at den ikke har kunnet tænke sig den Mulighed at faa de nødvendige Tryksager fremstillet paa andre Trykkerier end det hernede i Kælderen, der nu er konfliktberørt. Naar man ikke har kunnet det, maa det være Regeringen, der tager Ansvaret for, at det foregaar paa den Maade, der her er foreslaaet, og saa maa det ogsaa være Regeringens Sag, hvorledes Loven i sine Detailler skal udformes. Jeg vil dog henstille, at man ikke lægger disse Udsendelser ind under Pressens Radioavis, hvor det forekommer mig, at de ikke hører hjemme. Vil man bekendtgøre Lovens Titler gennem Radioen, maa man afsætte en ganske bestemt Sendetid, og den maa administreres af Statsradiofonien, der hører det under.

Der har været ytret Betænkelighed med Hensyn til, om Befolkningen virkelig kunde faa fornødet Kendskab til Lovene paa den Maade, man har tænkt at anvende. Jeg tror, Befolkningen i Almindelighed vil faa lige saa meget Kendskab til Lovene derved som ved Bekendtgørelse i Lovtidende, sandsynligvis mere. Hvem læser Lovtidende? Meget faa. Statstidenden læses paa Sagførerkontorer og i ministerielle Kontorer, men heller ikke andre Steder, tror jeg.

Jeg tror, at den Maade, der hidtil har været anvendt til Bekendtgørelse af Love og Anordninger o. lign., er noget forældet, ikke tidssvarende. Jeg vil ganske vist ikke betegne den som oldnordisk. Da man bekendtgjorde dem fra Prædikestolen og ved Kirkestævne, fik Befolkningen meget bedre Besked end nu. Man skulde paa den givne Foranledning overveje, om man ikke nu skulde modernisere Reklamevirksomheden for, hvad Regeringen og Rigsdagen foretager sig, Vedtagelse af Love og Udsendelse af Anordninger o. s. v., hvorefter alle haver sig at rette.

Mit Parti har naturligvis ikke noget imod en kort Udvalgsbehandling, men jeg er egentlig ikke sikker paa, at den er nødvendig, og jeg henstiller, at man ikke glemmer de Betragtninger, vi her har fremsat, men søger

at faa en mere rimelig Ordning af de forskellige Forhold.

Jørgen Jørgensen: Saafremt denne Lovgivning skulde være af længere Varighed, kunde det nok være nødvendigt at drøfte alle Enkeltheder, men ingen tænker vel paa, at den skulde være længere, end til Strejken holder op. Jeg ved ikke, om der findes nogen Mulighed for at faa de Ting trykt, som det er nødvendigt bringes til Offentlighedens Kundskab, hvis hele Samfundsmaskineriet skal holdes i Gang og Strejken ikke skal lægge Hindringer i Vejen for normale Samfundsfunktioner, men jeg gaar ud fra, at Regeringen har undersøgt de foreliggende Muligheder for at komme igennem paa anden Vis end foreslaaet her. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen nævnte, at man kunde søge at komme uden om Strejken ved, at det Firma, der driver Rigsdagens Trykkeri, ikke var Medlem af Arbejdsgiverforeningen. Det er naturligvis et Spørgsmaal, man kan drøfte, men det overrasker mig, at man fra kommunistisk og socialdemokratisk Side er saa ivrig for at opfordre til, at man skal staa uden for Organisationerne.

Jeg har for ikke saa længe siden været ude for det nøjagtig modsatte Standpunkt hos Fagforeningerne, idet de vilde tvinge Landbrugets Arbejdsgivere ind i Arbejdsgiverorganisationen. Der blev ført en voldsom Kampagne fra Arbejdsmandsforbundets Side for at gennemtvinge Kravet om, at alle Landmænd stod i en Arbejdsgiverorganisation. Jeg fraraadede det, fordi jeg ikke synes, der er noget rimeligt Grundlag for at gennemføre et saadant Krav. Det blev endda underbygget paa den Maade, at man vilde søge at gennemtvinge, at Landmænd, der ikke var Medlem af en Arbejdsgiverorganisation, selv om de kun ganske undtagelsesvis havde en Arbejdsmand beskæftiget, skulde betale højere Løn end de Landmænd, der stod i en Organisation. Man lagde et voldsomt Tryk paa for at tvinge alle Landmænd ind i Organisation, dengang det passede de Herrer. Men i denne Situation er man meget interesseret i og meget energisk for det modsatte Standpunkt. Jeg synes nu, det er rart at faa noteret, at man indretter sit Standpunkt efter, hvad der passer i Krammet ved den givne Lejlighed.

I øvrigt kan jeg anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Til det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard